

ἐν οὐρανοῖς τρέχομεν καὶ τῶν ἐπὶ γῆς λόγος ἡμῖν οὐδεὶς,
 ἔτέρου σε ἀναμιμνήσκω δικαστηρίου καὶ βήματος φοβεροῦ καὶ
 30 φρικώδους· «Πάντας γάρ ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν
 τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ.» Κρίτης δὲ καθῆται τότε, δὲν
 ἀθετούμενος ὑπὸ σοῦ. Τι οὖν ἔροθμεν τότε; τι δὲ ἀπολογησό-
 μεθα, ἐὰν ἐπιμένωμεν ἀθετούντες; τι ἔροθμεν εἰπέ μοι;
 πραγμάτων φροντίδας προφασισόμεθα; ἀλλ' αὐτὸς προλαβὼν
 35 εἶπεν· «Τι γάρ ὠφελήσει ἀνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον
 κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ.» Ἐλλ' ὑφ' ἔτέρων
 ἡπατήσθαι; ἀλλ' οὐδὲ τὸν Ἀδὰμ πρὸς ἀπολογίαν ὅνησεν τὸ
 προθαλέσθαι τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν· «Ἡ γυνὴ ἦν ἔδωκάς μοι,
 αὐτή με ἡπάτησεν», ὥσπερ οὐδὲ τὴν γυναῖκα τὸν ὄφιν. Φοβε-
 40 ρόν, ὁ Θεόδωρε, τὸ δικαστήριον ἔκεινο, οὐ κατηγόρων δεόμε-
 νον, οὐ μάρτυρας περιμένον· «Πάντα γάρ γυμνὰ καὶ τετραχη-
 λισμένα» τῷ δικάζοντι, καὶ οὐχὶ πράξεων μόνον ἀλλὰ καὶ
 ἐννοιῶν εὑθύνας ὑπέχειν δεῖ· «Κριτικὸς γάρ ἐστιν ἐνθυμήσεων
 καὶ ἐννοιῶν καρδίας» δὲ δικαστής ἔκεινος. Ἐλλ' ἵσως ἀσθέ-
 45 νειαν φύσεως ἔρεῖς καὶ τὸ μὴ δυνηθῆναι ἐνεγκεῖν τὸν ζυγόν;
 Καὶ ποία αὕτη ἀπολογία, ζυγὸν μὴ ἴσχυσαι τὸν χρηστὸν